

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319204578
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319204578.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Daniel Ilavský a JUDr. Peter Duman v sporovej veci žalobcu: ZSE Energia, a.s., IČO: 36 677 281, Čulenova 6, Bratislava, zastúpeného usadeným euroadvokátom: Mgr. Adam Vrbecký, IČO: 04 329 724, Tallerova 4, Bratislava, proti žalovanému: P. K., nar. XX.XX.XXXX, M. XXX, o zaplatenie 765,90 Eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 22.09.2020, č. k. 17Csp/199/2019-115, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku rozhodol nasledovne:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 765,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne :

- zo sumy 1.297,31 eura od 18.10.2018 do 25.10.2018,
  - zo sumy 1.109,12 eura od 26.10.2018 do 26.11.2018,
  - zo sumy 958,64 eura od 27.11.2018 do 28.12.2018,
  - zo sumy 808,16 eura od 29.12.2018 do 7.2.2019,
  - zo sumy 765,90 eura od 8.2.2019 do zaplatenia,
- a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.“

2. Vykonaným dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že medzi stranami vznikol 05.10.2016 záväzkový vzťah o združenej dodávke elektriny pod variabilným symbolom 6200000662 (č. zmluvného účtu), číslo zmluvy 9408326123, číslo miesta spotreby 3103020146 tak, ako to žalobca opísal vo svojej žalobe, pričom za dodávku elektriny vystavil žalobca žalovanému faktúru číslo 7210828999 splatnú 17.10.2018 vo výške 1.297,31 EUR. Žalovaný vykonal z fakturovanej sumy nasledovné úhrady vo výške 188,19 EUR z 25.10.2018, vo výške 150,47 EUR z 26.11.2018, vo výške 150,47 EUR z 28.12.2018, vo výške 42,26 EUR zo 07.02.2019, takže nezaplatená zostala žalovaná suma 765,90 EUR (bod 7). Tento skutkový stav súd ustálil prevzatím tvrdení žalobcu prednesených v žalobe a v jeho vyjadrení z 23.01.2020, ktoré sa podľa názoru súdu prvej inštancie žalovanému nepodarilo účinne poprieť, pretože žalovaný neuviedol vlastné skutkové tvrdenia a nenavrhol vykonanie dôkazov (body 7 a 10).

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil na základe ust. § 26 ods. 1 a zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike tak, že žalobcovi vzniklo zo zmluvy o združenej dodávky elektriny právo na úhradu nesplatennej časti faktúry č. 7210828999, ktorá spĺňala požiadavky § 17 ods. 14 a § 34 ods. 3 z. č. 251/2012 Z. z. a keďže žalovaný svoj dlh riadne a včas nesplnil, žalobca má podľa § 121 ods. 3 a § 517 ods. 1 Občianskeho

zákonníka nárok na zaplatenie úroku z omeškania (body 11 až 18). Námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorú vzniesol žalovaný, vyhodnotil ako nedôvodnú (bod 10).

4. Žalovaný voči tomuto rozsudku podal odvolanie v celom rozsahu, zo všetkých dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Dôvodil, že napadnutý rozsudok je neodôvodnený, nezohľadňujúci argumenty ani okolnosti veci, nespĺňajúci kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu a bolo ním porušené právo na spravodlivý proces. Súd nevykonal dokazovanie, ktoré žalovaný navrhol. Žalovaný poukázal na to, že spoločnosť M.B.A. Financie s.r.o., nemala oprávnenie udeliť plnomocenstvo advokátovi žalobcu a tento nemohol udeliť substitučné plnomocenstvo na zastupovanie v spore. Namietol, že súd prvej inštancie zistil existenciu zmluvy o združenej dodávke plynu s iným číslom, ako žaluje žalobca. Taká ale neexistuje, a preto žalovaný žiadal predložiť zmluvu, ktorá by bola ním podpísaná. Žalobca v podstate tvrdí, že na jednu adresu sú uzavreté dve zmluvy o združenej dodávke plynu, ale na jeden dom môže byť len jedna zmluva. Žalobcov dôkaz o tom, že žalovaný mal zrealizovať platbu 568,29 EUR pod var. symbolom 6200000662, sa netýka zmluvy, ktorú žalobca žaluje, pretože žaluje zmluvu s č. 9408326123 a faktúru s var. symbolom 7210828999 splatnú 17.10.2018. Žalovaný na tejto zmluve žalobcovi nič nedlží, pretože neexistuje a preto bola v spise nepodpísaná. Súd vôbec neskúmal, že dôkaz o čiastočnej úhrade sa nevzťahoval na žalovaný nárok. Nevysporiadal sa ani s neprijateľnými podmienkami v zmluve, keďže obsahuje aj zmluvnú pokutu, ktorá je spôsobilá založiť hrubú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľné podmienky mal skúmať ex offa. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd zaviazal súd prvej inštancie na vykonanie ním navrhovaných dôkazov.

6. Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného stotožnil s napadnutým rozsudkom, zotrval na svojich tvrdeniach a keďže odvolanie podľa neho neobsahuje žiadne ďalšie právne relevantné dôvody, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil podľa obsahu podania (§ 124 ods. 1 CSP) zákonom prípustný odvolací dôvod [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP], preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť [§ 389 ods. 1 písm. c) CSP] a vrátiť súdu prvej inštancie (§ 391 ods. 3 CSP)

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na rozsah odvolania a žalovaným uplatnenú odvolaciu argumentáciu, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne žalobe vyhovel pre nedostatočné skutkové tvrdenia žalovaného a oneskorene uplatnené prostriedky procesnej obrany.

9. Na úvod odvolací súd uvádza, že sa nestotožnil s námietkami žalovaného týkajúcimi sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože v tomto rozsahu je odôvodnenie napadnutého rozsudku dostatočne presvedčivé. Žalobcom je ZSE Energia, a.s., ktorá mala byť aj zmluvnou stranou zmluvy o združenej dodávke elektriny, na základe ktorej bola vystavená aj sporná faktúra. Žalobca netvrdí, a ani to z obsahu spisu nevyplýva, že by bola pohľadávka postúpená na iný subjekt alebo že by iným spôsobom došlo k zmene veriteľa. Žalobu podával za žalobcu usadený euroadvokát Mgr. Adam Vrbecký, ktorý tak urobil na základe plnomocenstva z 08.10.2019. Splnomocniteľ bol síce v tomto plnomocenstve zastúpený spoločnosťou M.B.A. Financie s.r.o., to je ale v súlade s čl. 3 ods. 3.5 zmluvy o poskytovaní služieb, ktorou sa táto spoločnosť zaviazala vykonávať súdne vymáhanie v mene a na účet žalobcu a takto vystupovať aj voči súdom. Toto ustanovenie treba podľa odvolacieho súdu vykladať ako splnomocnenie na vykonávanie úkonov, ktoré sú potrebné na dosiahnutie cieľa zmluvy, ktorým je

vymáhanie pohľadávok. Keďže tu ide o splnomocnenie udelené právnickej osobe, právo konať za splnomocniteľa vzniká nielen štatutárnemu orgánu tejto osoby, ale aj osobe, ktorej tento orgán udelí plnomocnenstvo (§ 31 ods. 2 OZ), čo sa inak aj stalo plnomocnenstvom z 25.09.2018 (č. I. 30). Navyše, spoločnosť M.B.A. Finance s.r.o. bola podľa čl. 3 ods. 3.6 zmluvy o poskytovaní služieb oprávnená vykonávať činnosť aj prostredníctvom osôb, ktorých na túto činnosť splnomocní alebo poverí.

10. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na zaplatenie zostatku ceny faktúry č. 7210828999 za dodanú elektrinu vychádzajúc z vyhodnotenia obrany žalovaného prednesenej v odpore proti platobnému rozkazu a na pojednávaní ako nedostatočnej. Vo výsledku teda považoval žalobcom opísaný skutkový dej za nesporný a v napadnutom rozsudku sa tvrdeniami žalovaného už potom ďalej nezaoberal. Venoval sa len tej časti argumentácie žalovaného, ktorou namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre nedostatky v plnomocnenstvách.

11. Žalovaný napadnutému rozsudku vytýkal, že je nedostatočne odôvodnený. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Práve odôvodnenie je tou časťou rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Je to predovšetkým neúspešná strana, ktorá má záujem na dostatočnom odôvodnení, pretože len vtedy má skutočnú možnosť namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov.

12. Základné náležitosti odôvodnenia rozsudku upravuje Civilný sporový poriadok v § 220 ods. 2, ktorý o. i. vyžaduje, aby súd jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Osobitný dôraz sa kladie na presvedčivosť odôvodnenia rozsudku. Napadnutý rozsudok však týmto požiadavkám nevyhovuje.

13. Súd prvej inštancie vyhodnotil odpor žalovaného ako všeobecný, bez uvedenia vlastných skutkových tvrdení a dospel tak podľa § 151 ods. 2 CSP k záveru, že žalovaný neúčinne poprel tvrdenia žalobcu (bod 10 preskúmaného rozsudku). Odvolací súd však z odporu žalovaného zistil, že tento upozorňoval, že k žalobe boli pripojené dokumenty, ktoré nepodpísal, že zmluva o združenej dodávke elektriny je neplatná od počiatku, žalobcovi nič nedíži, zmluvu mali podpisovať spoločne dvaja členovia predstavenstva a nikdy mu nebola doručená žiadna písomnosť, ku ktorej by sa mohol vyjadriť. V bode 10 odôvodnenia, ale ani nikde inde v napadnutom rozsudku, súd prvej inštancie nevysvetľuje, prečo túto argumentáciu žalovaného, najmä pokiaľ ide o podpisy na zmluve, nepovažoval za účinné popretie tvrdení žalobcu. Záver o tom, že „uzatvorenie zmluvy potvrdil sám žalovaný v písomnej komunikácii so žalobcom, ktorá je opísaná v bode 4 [správne v bode 3 - pozn. odvolacieho súdu]“, je nepresvedčivý, pretože súd prvej inštancie neozrejmlil, z čoho vyvodil, že ide o totožné zmluvy. Odpoveď na otázku existencie zmluvy a jej podpísania sa javí o to podstatnejšia, že sám žalobca hneď v úvode žaloby zdôraznil, že nedisponuje zmluvou o združenej dodávke elektriny, na základe ktorej bola žalovaná faktúra vystavená. Existenciu tejto zmluvy pritom súd prvej inštancie vzal za základ, z ktorého odvodil opodstatnenosť žaloby.

14. Je nepochybné, že odôvodnenie nemusí dať odpoveď na všetky stranami nastolené otázky (ako to správne uvádza odkazom na príslušnú judikatúru aj súd prvej inštancie v bode 4 napadnutého rozsudku). Napokon, § 220 ods. 2 CSP vyžaduje, aby sa súd v odôvodnení vysporiadal len s tými skutkovými tvrdeniami a právnymi argumentmi strán, ktoré sú podstatné. Pokiaľ však súd vyhodnotil skutkové tvrdenia strany ako nedostatočné, nemôže sa vyhnúť povinnosti odôvodniť, ako k takému záveru dospel.

15. V napadnutom rozsudku sa súd prvej inštancie nijako nevysporiadal s tým, prečo by otázka podpísania zmluvy o združenej dodávke elektriny, ktorá sa v priebehu konania viackrát objavila, mala byť pre rozhodnutie vo veci samej bezvýznamná.

16. Elektrická energia je hnutelnou vecou (§ 119 ods. 1 Občianskeho zákonníka; ďalej len „OZ“) a ako taká môže byť predmetom občianskoprávných vzťahov (§ 118 ods. 1 OZ). Podnikanie s elektrickou energiou je regulovanou oblasťou. Práva a povinnosti účastníkov trhu v energetike upravuje zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov [pozri § 1 písm. b)]. Tento zákon rozumie pod dodávkou elektriny jej predaj [§ 2 písm. b) bod 15]. Podľa § 26 ods. 1 sa zmluvou o dodávke

elektriny zaväzuje dodávateľ elektriny dodávať elektrinu v dohodnutom množstve a v dohodnutom časovom priebehu výkonu odberateľovi elektriny a odberateľ elektriny sa zaväzuje zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu. Obdobne to platí aj pre tzv. zmluvu o združenej dodávke elektriny (§ 26 ods. 9). Elektrina sa teda dodáva (predáva) v zásade na základe zmluvy uzavretej medzi dodávateľom a odberateľom.

17. Žalobca v žalobe svoj nárok vymedzil skutkovo tak, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o združenej dodávke elektriny pre odberateľa elektriny v domácnosti, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu dodávať elektrinu do odberného miesta žalovaného. Žalobca netvrdil, že by žalovaný elektrinu odoberal neoprávnené, ani to, že by mu v tejto súvislosti vznikla škoda (§ 46 ods. 2). Tomu nezodpovedajú ani jeho ďalšie tvrdenia, ani ním predložené dôkazy, ktoré naznačujú, že medzi stranami mal vzniknúť zmluvný, a nie mimozmluvný vzťah. Žalobca k žalobe pripojil svoj cenník a obchodné podmienky a napokon v žalobe uviedol, že cenu za dodanú elektrinu a súvisiace služby vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 7210828999. Táto faktúra obsahovala upozornenie odkazujúce na „zmluvný účet“ žalovaného. Vzhľadom na všetky tieto súvislosti bolo nepochybné, že žalobca uplatňoval svoj nárok ako nárok, ktorý mal vzniknúť na zmluvnou základe. To potom znamená, že medzi stranami by mala existovať zmluva o (združenej) dodávke elektriny tak, ako ju predpokladá § 26 z. č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2017, teda v období, ktoré pokrýva aj žalovaná faktúra. Citovaný zákon síce výslovne neriešil formu tejto zmluvy, no ustanovenie § 17 ods. 1 písm. a) priznávalo odberateľovi elektriny v domácnosti o. i. aj právo na poskytnutie písomnej informácie o obsahu zmluvy o združenej dodávke elektriny a zmluvy o združenej dodávke plynu v primeranom časovom predstihu pred uzavretím takej zmluvy.

18. Žalobca v žalobe tiež tvrdil, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky a cenník, ktoré aj pripojil k žalobe. Odvolaciemu súdu je známe (§ 186 ods. 1 CSP), že obchodné podmienky, na ktoré sa žalobca odvolával, „platia pre všetky produkty, ktoré ponúka dodávateľ odberateľom elektriny...“ (čl. XVII ods. 17.4). To znamená, že platia aj pre produkt, ktorý žalobca žalovanému vyúčtoval žalobou uplatnenou faktúrou. Táto faktúra pritom obsahuje cenu za dodanú elektrinu a súvisiace služby. Cena za dodávku elektriny sa odberateľovi účtuje „podľa v čase vykonania dodávky elektriny platného a účinného cenníka v zmluvne dohodnutej sadzbe“, čo je zrejmé z čl. IV ods. 4.1 obchodných podmienok žalobcu. Do pozornosti treba dať aj ustanovenie čl. IV ods. 4.3 obchodných podmienok, podľa ktorého mal žalovaný potvrdiť oboznámenie sa s cenníkom a jednotlivými cenníkmi služieb práve „podpisom zmluvy“.

19. Žiadnymi z vyššie uvedených súvislostí týkajúcich sa žalovaným namietanej absencie jeho podpisu na zmluvných dokumentoch, z ktorých súd prvej inštancie vyvodil základ žalobou uplatneného nároku, sa však odôvodnenie napadnutého rozsudku nezaobera. Konštatovanie, že žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia protistrany a nepredniesol vlastné tvrdenia, je tak zmätočné. V dôsledku toho je nepreskúmateľný aj myšlienkový pochod súdu prvej inštancie, ktorý ho doviedol k „jednoznačnému záveru, že medzi stranami vznikol dňa 5. 10. 2016 záväzkový vzťah o združenej dodávke elektriny pod variabilným symbolom 6200000662 (č. zmluvného účtu), číslo zmluvy 9408326123, číslo miesta spotreby 3103020146 tak, ako to žalobca popísal vo svojej žalobe“.

20. Čo sa týka otázky doručenia spornej faktúry žalovanému, v tomto rozsahu je odôvodnenie napadnutého rozsudku takisto nedostatočné. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní výslovne poprela, že by žalovanému bola doručená sporná faktúra a žiadala, aby žalobca preukázal opak (zápisnica z pojednávania; č. I. 113 rub), čím len de facto zopakovala žalovaného tvrdenie prednesené už v odpore, že mu nebola doručená žiadna písomnosť. Súd prvej inštancie napriek tomu následne na pojednávaní konštatoval, že žalovaný podal v novembri 2019 proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom nepoprel doručenie žalovanej faktúry. V tomto zmysle teda odôvodnenie napadnutého rozsudku odporuje obsahu spisu, a je preto zmätočné.

21. Okrem toho súd prvej inštancie v zápisnici na pojednávaní uviedol, že žalovaný doručenie faktúry nepoprel ani následne niekoľko mesiacov (po podaní odporu), pričom tak urobiť mal a mohol. V nadväznosti na to s odkazom na § 150 a 151 ods. 2 CSP dospel na pojednávaní k rovnakému záveru o neúčinnom popretí skutkových tvrdení, nedostatku vlastných skutkových tvrdení a nenavrnutých dôkazoch, ako v bode 10 napadnutého rozsudku. Takýto postup súdu prvej inštancie nemožno vyhodnotiť inak, ako uplatnenie koncentrácie konania, a hoci nie je zrejmé, či malo ísť o koncentráciu sudcovskú (§ 153) alebo zákonnú (§ 154 CSP), podstatné je, že súd prvej inštancie odmietol vziať do

úvahy tvrdenie o nedoručení faktúry a s tým súvisiace žalovaným navrhované dokazovanie len preto, že uplatnenie týchto prostriedkov procesnej obrany nepovažoval za včasné. Súd prvej inštancie však zjavne prehliadol ustanovenie § 296 CSP, ktoré koncentráciu konania v spotrebiteľských sporoch vylučuje a zároveň spotrebiteľovi umožňuje predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

22. Z napadnutého rozsudku je tiež zjavné, že súd prvej inštancie nevenoval žiadnu pozornosť požiadavke žalovaného, ktorý sa dovoľoval svojho postavenia ako spotrebiteľa, aby mu poskytol ochranu ako slabšej strane sporu (§ 290 a nasl. CSP). Hoci prednesy žalovaného sú v tomto zmysle príliš všeobecné (azda s výnimkou odkazu na neurčitosť ceny dojednanej v zmluve), predsa len je úlohou konajúceho súdu ex offo vyhodnotiť vzťah medzi stranami a ich vzájomné práva a povinnosti aj z hľadiska § 52 a nasl. OZ a osobitných predpisov na ochranu spotrebiteľa a overiť, či žalobou uplatňované nároky nie sú v rozpore so zákonom (§ 299 ods. 2 CSP). V napadnutom rozsudku chýba akékoľvek konštatovanie v tomto smere. Nie je z neho zrejmé, či vzťah zmluvných strán je vôbec spotrebiteľskej povahy, a ak áno, či sa žalobcom uplatňovaná pohľadávka, ktorá sa skladá nielen z ceny za dodanú elektrinu a poskytnuté služby, ale aj z poplatkov za upomienky, nezakladá na neprijateľných podmienkach podľa § 53 ods. 1 OZ, ktoré by mohli byť podľa § 53 ods. 5 OZ neplatné.

23. Súd prvej inštancie v rozpore so svojou povinnosťou upravenou v § 220 ods. 2 CSP v napadnutom rozsudku ďalej nevysvetlil, prečo nevykonal dôkazy navrhnuté žalovaným. Je síce na súde prvej inštancie, aby zvážil, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie, no ak sa rozhodne niektoré nevykonať, je jeho povinnosťou zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, prečo tak neurobil.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie si povinnosti, ktoré mu ukladá § 220 ods. 2 CSP, riadne nespĺnil, keďže dostatočne neodôvodnil svoje skutkové a právne závery vedúce ho k opodstatnenosti žalobou uplatneného nároku. Tým znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva (právo účinne sa proti rozsudku brániť vecnou argumentáciou v odvolaní). Takéto pochybenie súdu dosahuje už v zmysle citovanej judikatúry takú intenzitu, že ním zároveň dochádza k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, ako to aj žalovaný dôvodne namietal v odvolaní v súlade s § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

25. Vzhľadom na popísanú mieru zlyhania prvoinstančného súdu, nedostatočné odôvodnenie rozsudku v danom rozsahu je takou vadou konania, ktorú nie je dobre možné napraviť až v odvolacom konaní. V dôsledku toho odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní (§ 391 ods. 3 CSP) vychádzať z vyslovených právnych názorov odvolacieho súdu a z tohto hľadiska pristúpi aj k posúdeniu bremena tvrdenia a dôkazu a vytvorí stranám priestor na ich unesenie (§ 150 a § 181 CSP). Následne súd prvej inštancie opätovne po prípadnom doplnení dokazovania podľa § 295 CSP zhodnotí všetky vykonané dôkazy v ich jednotlivosti, ale aj vo vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP), a v spojení s nespornými skutkovými tvrdeniami strán (§ 151 ods. 1 CSP), o ktorých nemá dôvodné pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP), ustáli rozhodný skutkový stav s tým, že ak vyjadrenia strán nebude považovať za dostatočné podľa § 151 CSP, presvedčivo vysvetlí, prečo sú pre rozhodnutie vo veci nepodstatné. Takto zistený skutkový stav následne podrobí novému právnemu posúdeniu nielen podľa § 26 z. č. 251/2012 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2017, ale aj podľa § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. k) a § 53 ods. 5 OZ. Svoje závery potom v novom rozsudku odôvodní spôsobom súladným s § 220 ods. 2 CSP. Zároveň rozhodne aj o trovách prvoinstančného aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Toto uznesenie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).